

[Ebba Strange]

her ligesom hr. Ole Espersen; jeg overlader det såmænd trykt til regeringen at finde ud af, hvem der er sagkyndig på disse områder, for det ved den udmærket. Men min tillid gælder også de kommunale myndigheder, der skal forberede, hvad der fremover skal ske, fordi det jo i høj grad er de kommunale myndigheder, der sidder med problemerne til hverdag. Derfor er vi på grund af det, vi skriver om de yderligere informationer, glade, hvis dette dagsordensforslag kan vedtages.

Flere ordførere har jo været inde på andre alternative sanktionsformer end dem, der har ligget i ministerens oplæg til os i dag, bl.a. de konfrontations- eller konfliktråd, som man opererer med i Norge og Finland, de svenske ordninger.

Jeg vil gerne nævne en helt tredje ting, nemlig de tanker, der har været fremme hos DSB, og som meget umiddelbar om konfliktrådene, om, at man som umiddelbar reaktion og konsekvens på unges ødelæggelse af S-togssæder og overmaling af S-togsvogne skulle kunne indgå en aftale med de unge om, at de i stedet for en anden straffeforanstaltning – for det skulle klart være en straffeforanstaltning – kunne blive pålagt at rengøre S-togene og reparere sæderne.

Sådan noget tror jeg er vigtigt. Om det skal være i denne forbindelse, ved jeg ikke, for det er ikke specielt alternativer, som retter sig imod de 15–18-årige, som vi jo i forvejen straffer meget lidt, men i høj grad alternativer til andre straffeformer generelt, som er klare konsekvenser af den handling, man har begået.

Derfor er jeg heller ikke så bange for konfliktrådene, som nogle er. Jeg mener klart, at de kun skal bruges, når der er tilslutning til det både fra den forurettede og fra den skyldige. Men så tror jeg også, det kan opleves som en konsekvens af handlingen, hvorimod det vil være meget svært at opleve det at skulle ud og skovle sne som en konsekvens af, at man har sprættet S-togssæder op.

Jeg tror, vi skal arbejde videre i den retning, måske ikke lige præcis i denne forbindelse, men så i hvert fald i vores videre debat om andre straffeformer end dem, vi i almindelighed bruger.

Endelig vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg er helt enig i, at man udvikler ansvarlighed i forbindelse med at have et job; jeg tror også,

jeg selv sagde det i min ordførertale. Det, der bekymrer mig, er ulønnet arbejde brugt som straf i stedet for det, man forsøger på i socialforvaltningen, nemlig at henvise de unge til et arbejde, som de får penge for, og som forudsætter ansvarlighed: at man møder om morgenen, at man passer sit arbejde, at man kommer hver dag, at man ikke forsømmer og alt det dér.

Til allersidst skal jeg sige, at jeg selvfølgelig også har lyttet til det, der er sagt om familierne, og jeg er enig i, at de voksne jo ikke bare som familie og som forældre, men generelt har et meget stort ansvar i deres egen adfærd for, om unge bliver kriminelle. Hvis det er smart derhjemme at overtræde hastighedsreglerne og overtræde reglerne om, hvor mange varer man må tage hjem fra udlandet, og snyde skattevæsenet, så er det altså svært at få de unge til for alvor at forstå, at love er noget, der skal holdes.

Knud Lind (FP):

Det er faktisk både en lille smule komisk og tragisk på samme tid at overvære denne debat, når man ser på, hvem det egentlig er, der har rejst denne debat. For det er regeringen, det er Kristeligt Folkeparti, og det er CD, og når det er tilfældet, må de jo have en grund til at rejse denne debat, og de må have en mening med den. Men når de så endelig har rejst den og de på grund af denne meget uheldige, almindelige grøftegravningspolitik, der sker herinde i Folketinget, så opdager, at der kommer et forslag fra et parti, som de måske på andre områder ikke er i overensstemmelse med, så kan de ikke få sig selv til at stemme for det. Selv om de selv har bedt om debatten, vil de gerne have, at den skal slutte med, at der i øvrigt ikke sker noget, og det tilkendegiver de ved at undlade at stemme.

Det er jo en fantastisk holdning fra en ansvarlig regering, som samtidig påstår, at den vil klare tingene hen ad vejen med nogle nye lovforslag. Når man ser på, hvad regeringen har lovet igennem årene, som ikke er indfriet, kan man da ikke blive fornærmet over, at vi i denne time siger, at nu vil vi altså have parlamentarisk styr på i hvert fald dette område, for man har jo ikke indfriet nogen af sine løfter på noget tidspunkt.

Vi kunne f.eks. godt tænke os, at den kriminelle lavalder blev sat ned, og når det er vanskeligt for den tidligere justitsminister at skrive en redegørelse – og det i det hele taget er vanske-